

Nowy Czas

Nr 133 - rok III.

Wychodzi trzy razy tygodniowo:
we wtorki, czwartki i soboty

Jędrzejów, niedziela 9 listopada 1941 r.

Odbito w druk. „Nowy Czas”
Jędrzejów Rynek 1 Telefon nr 50

Cena 20 groszy

Administracja i ekspedycja: Jędrzejów, Rynek 1. Tel. 50.— Oddział w Kielecach: M. Klebacz, ul. Sienkiewicza 39 m. 2.— Pr numerata miesięczna w Jędrzejowie 2.00zł, pod opaską 2.75zł.

Ceny za ogłoszenia: a) handlowe: cała strona 250 zł, pół strony 185 zł, ćwierć 100 zł, jedna ósma 65 zł, szesnastka 38 zł; b) drobne: za słowo 25 gr, przy poszukiwaniu pracy 15 gr.

Zwycięskie postępy pościgu za pobitym nieprzyjacielem na Krymie

Wojska niemieckie i rumuńskie docierają na szerokim froncie do wybrzeża Morza Czarnego

Naczelną Komenda Niemieckich Sił Zbrojnych komunikuje w dniu 6 listopada:

Na Krymie kontynuuje się na całym froncie zwycięski pościg pobitego nieprzyjaciela. Wojska niemieckie i rumuńskie operując w paśmie gór Jałta wyparły rozczłonkowane siły bojowe nieprzyjacielskie i między Jałtą a Feodozją uderzyły na szerokim froncie ku wybrzeżu Morza Czarnego. Niemniej złamany został opór nieprzyjacielski w górach na wschód od Sewastopola.

Lotnictwo współdziałało w operacjach zadając wojskom sowieckim na wodach oblewających Krym dotkliwe straty w okrętach. Zatonęło ono trzy transportowce wojskowe łącznej pojemności 13 000 ton, tudzież uszkodziło pociskami bombowemi cztery większe statki handlowe:

Pod Leningradem odparto próby przebicia się nieprzyjaciela. Ciężkie oraz najcięższe baterie armii lądowej ostrzeliwały ważne z wojennego punktu widzenia obiekty w Leningradzie oraz nieprzyjacielskie statki w Zatoce Fińskiej. Celnymi pociskami poważnie uszkodzono dwa statki wojenne oraz jeden statek towarowy.

W czasie nocnego nalotu lotnictwa na przemysłowe miasto Gorki, wyrządzono znów dotkliwe spustoszenie zakładów zbrojeniowych oraz zakładów zaopatrzeniowych.

Inne jednostki lotnictwa obrzuciły ostatniej nocy bombami kruszącymi i zapalającymi Moskwę i Leningrad.

Na południowo-wschodnim wybrzeżu Anglii, w nocy z 5 na 6 listopada lotnictwo bombardowało tereny stoczni w porcie Falmouth.

Nieprzyjaciel dokonał ubiegłej nocy nalotu nielicznych jednostek na niemiecki statek wybrzeżny. Próba ta okazała się bezskuteczną. Zestrzelono siedem bombowców brytyjskich.

W okresie między 29 października a 4 listopada brytyjskie lotnictwo postradalo 37 samolotów. W tymże samym czasie, w walce z Wielką Brytanią zaginęło siedem samolotów własnych.

Włoski komunikat wojenny z czwartku 6 listopada brzmi następująco:

Eskadry bombowców włoskiego lotnictwa zaatakowały ubiegłej nocy bazę marynarki w La Valetta oraz lotniska w La Venezia i Micabba na Malcie. Obiekty zostały skutecznie trafione, przy czym powstały z daleka widziane pożary.

W toku jednego z ataków powietrznych na dzielnicę mieszkaniową Augusta na Sycylii, który pociągnął za sobą czterech zabitych i pięciu rannych osób cywilnych, obrona przeciwlotnicza na ziemi zestrzeliła jeden samolot.

Nasze samoloty myśliwskie nad terenami Cyrenaiki straciły 3 brytyjskie samoloty, które spadły płonąc. Na froncie Tobruku lokalne akcje naszych placówek oraz działalność artyleryjska.

Niemieckie samoloty bombardowały pewne angielskie lotnisko na wschód od Marsa Matruk uszkodziwszy przy tej okazji kilka maszyn.

Na odcinku Gondaru oddziały garnizonu Uralg niespodziewanie zaskoczyły silny oddział

nieprzyjacielski, który został rozprószony pozostawiając na placu boju wielu zabitych i rannych.

W rejonie śródziemnomorskim jedna z naszych łodzi torpedowych zestrzeliła dwa samoloty nieprzyjacielskie.

Zatonięcie japońskiego statku pasażerskiego

Według informacji wydziału prasowego rządu japońskiego, japoński parowiec pasażerski „Kibi Maru” pojemności 4 500 ton, odbywając podróż z miejscowości Szelszyn (na wschodnim wybrzeżu Korei) do Czugury, natknął się w odległości 50 mil morskich na południe od Szelszin na minę pływającą. Dotychczas brak bliższych danych o losie wspomnianego parowca. Z depezy jaka nadeszła w późniejszym terminie wynika, że statek zatonął w niespełna 30 minut. Na miejsce wypadku niezwłocznie wysłano statki ratownicze. Narazie brak wieści o losie 342 podróżnych oraz 65 marynarzy, stanowiących załogę okrętu.

Los floty czarnomorskiej przesądzony

Ostatni akt sowieckiej marynarki wojennej rozpoczął się

Pochód wojsk niemieckich na Krymie oraz ogólna ofenzywa dokonana na szerokim froncie przez wojska niemieckie na południowym odcinku frontu wschodniego dały powód tureckim rzeczoznawcom marynarki do oceny losu floty sowieckiej. Turecka opinia publiczna zresztą stale interesowała się flotą sowiecką, a zwłaszcza w tych dniach ośrodkiem jej zainteresowania jest wyłącznie marynarka bolszewicka.

Turecki krytyk wojskowy generał Salis stwierdza, iż dotychczas wielki port wojenny Sewastopol stale jeszcze był ostatnim schronieniem dla floty sowieckiej. Obecnie natomiast po utraceniu przez bolszewików również i tego portu do dyspozycji nieprzyjaciela stoi jedynie jeszcze mały port Noworosyjsk, znajdujący się tak samo w zasięgu operacji wojennych oraz port Batum, położony w południowo-zachodnim zakątku Kaukazu.

Panuje ogólne przekonanie, iż wraz z likwidacją pozycji Krymu położenie floty sowieckiej będzie nie do utrzymania. Ponieważ rzeczoznawca marynarki nie może sobie wyobrazić, by port Batum mógł stanowić wystarczającą bazę dla floty sowieckiej, gdyż temu punktowi brak niezbędnych ku temu warunków, przeto liczy się z tym, iż jednostki sowieckiej marynarki wojennej — o ile nie zostały dotychczas zniszczone, lub uszkodzone przez lotnictwo niemieckie — zwiną do któregoś z portów tureckich, aby tam dać się internować.

Również ze strony bolszewickiej mnożą się głosy zwracające uwagę na wielkie niebezpieczeństwo zagrażające Sowietom z południowo-zachodniej części frontu. Określają one sytuację Krymu jako beznadziejną, a przyznają nawet bez ogródek, iż trzeba będzie się przygotować na dalsze niepowodzenia.

W związku z tym ofenzywa niemiecka zaczęła interesować również rzeczoznawców portugalskich. Liczą się tutaj z rychłym atakiem na Kaukaz, przy czym zwracają tu uwagę na

Protest Japonii u rządu Sowieckiego

Jak donosi agencja Domei, rząd japoński zwrócił się do rządu sowieckiego z ostrą notą protestacyjną z powodu katastrofy okrętu „Kibi Maru”. Jak informuje agencja Domei, rząd japoński miał w dniu 18 września zaprotestować u rządu sowieckiego z powodu spuszczenia na japońskie wody terytorialne sowieckich min pływających. W swoim czasie miał zatonać okręt japoński, drugi natomiast uległ uszkodzeniu. Z treści ówczesnego protestu wynikało, że znalezione miny pływające były pochodzenia sowieckiego i miały być spuszczone w okolicy portu Władywostockiego, który w lipcu miano zaminować. Jak się okazuje, akcję ratunkową dla „Kibi Maru” utrudniało burzliwe morze. Wszystkie statki, jakimi w danej chwili dysponowano w Czuruga udały się na miejsce wypadku. Samoloty zaobserwowały kilka łodzi ratunkowych.

Zmienne koleje przyjaźni

W związku z notą Hulla dziennik „Hufvudstads bladets” pisze o zmienności kolei przyjaźni. Dziennik wskazuje na fakt, że bój Finlandii ma charakter wojny obronnej. Skoro jednak Finlandia miałaby okupić przyjaźń ze Stanami Zjednoczonymi ceną przysługo bezpieczeństwa, za które naród fiński musiał obecnie ponieść bolesne ofiary, to nie pozostaje nic innego, jak tylko zrezygnować z tej przyjaźni. Znamienym dla rozpaczliwej sytuacji Sowietów musi być fakt zmobilizowania autorytetu potężnych demokracji dla osłabienia siły bojowej tak małego kraju, jakim jest Finlandia.

konsekwencje jakie tego rodzaju akcja pociągnie za sobą dla tego obszaru, zwłaszcza ze względu na położenie gospodarcze. Chodzi tu przede wszystkim o pokłady ropy naftowej na Kaukazie, odciecie, których wystarczyłoby do zadania śmiertelnego ciosu niedźwiedziowi bolszewickiemu. Ekonomista portugalski dr Massarenhas, omawiając złoża naftowe na tych terenach, ostrymi słowami krytykuje bolszewicki system wyzysku i gwałtu. Zacofana technika sowiecka, mimo sztucznego przerostu, nie była w stanie do przerobienia uzyskanego surowca w swych rafineriach w ten sposób, by nadawał on się do motorów sowieckich. Tem też tłumaczyć należy coraz gwałtowniejsze wołanie o pomoc skierowane pod adresem Stanów Zjednoczonych, domagając się materiałów pędnych, których przy jako takiej zorganizowanej technicznie obróbce można było samemu wyprodukować. Mimo, iż najwydatniejsze złoża naftowe znajdują się po tamtej stronie Kaukazu, to nie mniej na północ od wzgórz kaukaskich znajdują się dwa ważne ośrodki a mianowicie Grosny i Majkop. W ciągu ostatnich lat produkcja ropy w Majkopie znacznie wzrosła; wynosi ona bowiem rocznie 2,5 miliona ton, podczas gdy Grosny wydobywa rocznie nawet do 3 milionów ton.

Według zdania rzeczoznawców portugalskich, nie potrzeba nawet obsadzić terenów w Majkop, Grosny i Baku, by odciąć Unię sowiecką od swych złóż naftowych na Kaukazie, a temsamem zadać jej decydujący cios. Wszak samo osiągnięcie zachodniego wybrzeża morza Kaspijskiego już wystarczy do uniemożliwienia bolszewikom korzystania z ropy wyprodukowanej na tych terenach, gdyż w ten sposób łatwo będzie można uniemożliwić transport ropy naftowej, zwłaszcza, iż również sowieckie statki-cysterny na morzu Kaspijskim z powodu swej małej pojemności nie będą stanowiły zbyt wydajnej pomocy dla bolszewików.

Sforsowanie jednego punktu łańcucha gór Jaita tudzież osiągnięcie wybrzeża Morza Czarnego — Zatopienie dwóch dużych sowieckich statków transportowych — Dotkliwe uszkodzenie 5-ciu statków handlowych oraz małego krążownika

Z Głównej Kwatery Adolfa Hitlera. Naczelną Komendą Niemieckich Sił Zbrojnych komunikuje w dniu 5 listopada co następuje: Akcja pościgowa na Krymie kontynuowana jest zarówno w kierunku południowym jak i wschodnim. Mimo niezwykle uciążliwych warunków terenowych w jednym punkcie pasmo gór Jaita oraz osiągnięto wybrzeże Morza Czarnego. Lotnictwo bombardowało porty krymskie Sewastopol, Jaitę i Kercz oraz zatopiło na wodach czarnomorskich dwa statki transportowe łącznej pojemności 10.000 ton, tudzież jeden statek strażniczy. Dotkliwie uszkodzono 5 następujących statków handlowych oraz mały krążownik sowiecki, dzięki celnym pociskom bombowym.

Pod Leningradem załamał się wśród dotkliwych strat, w ogniu niemieckiej obrony, podjęty przez nieprzyjaciela i uprzednio silnie przez artylerię przygotowany wysiłek, zmierzający do przebycia koryt rzeki Newy.

Z pośród około 100 łodzi połowa uległa zatopieniu, resztę natomiast zmuszono do odwrotu. Wznawiane przez nieprzyjaciela i wsparte bronią pancerną próby przełamania się na pozostałych odcinkach frontu okrążeniowego zostały w większości wypadków rozbite w momencie przygotowań.

W ciągu dnia silne zespoły lotników bojowych dokonały na wielką skalę zakrojonych ataków na zakłady przemysłu samochodowego i lotniczego, znajdujących się na terenie przemysłowego miasta Gorkij. Celne pociski ciężkiego kalibru wyrządziły w zakładach samochodowych Mołotowa, na terenach stoczni u wybrzeży Wołgi, tudzież wśród obiektów kolejowych wspomnianego miasta olbrzymie spustoszenia. Powstały liczne i przestrzenne pożary.

W toku ataków lotniczych na Leningrad udało się wznieść pożar w ważnych z wojennego punktu widzenia obiektów. W ciągu ostatniej nocy bombardowano również Moskwę.

W rejonie morskim w okolicy Wysp Owczych samoloty bojowe zatopiły statek towarowy pojemności 5 tys. ton oraz zrzuciły celny pocisk bombowy na inny większy statek handlowy.

Statki patrolowe na Kanale La Manche skutecznie odparły ponawiane ataki brytyjskich ścigaczy. W pojedynku artyleryjskim zatopiony został jeden ścigacz nieprzyjacielski, zaś dwa inne wskutek celnych pocisków zostały uszkodzone.

W dniu 3 listopada w zatoce Suezkiej niemiecki samolot bojowy uszkodził pociskiem bombowym pewien brytyjski statek torpedowy.

W ciągu ubiegłej nocy bombowce podejmowały bezskuteczne ataki na teren Niemiec Zachodnich i północno-zachodnich.

Komunikat włoski

Włoski komunikat wojenny ze środy dnia 5-tego listopada brzmi następująco:

W ciągu dnia wczorajszego nieprzyjacielskie samoloty dokonały krótkich nalotów na niektóre odcinki lądowe w południowej Sycylii. Trzy osoby odniosły zranienia. Dzięki ożywej akcji obrony przeciwlotniczej, zestrzelono nad morzem jeden nieprzyjacielski samolot, drugi natomiast był skutecznie ostrzeliwany przez jeden z naszych samolotów nad wybrzeżem i należy go uważać za stracony.

Na terenie Afryki Północnej nasze samoloty myśliwskie zestrzeliły w toku ataku powietrznego na obszar Benghasi dwa nieprzyjacielskie bombowce, które spadły ogarnięte płomieniami. Nasza artyleria ostrzeliwała pozycje obronne pod Tobrukem, które ponadto były bombardowane przez niemieckie samoloty nurkowe.

W Afryce Wschodniej nasze baterie zniszczyły celnymi pociskami kilka nieprzyjacielskich samochodów wiozących żołnierzy, przed pozycjami Culquabert.

Bitwa na Atlantyku trwa dalej

„Bitwa na Atlantyku trwa dalej bez przerwy” — tak brzmią tutejsze komentarze do ostatnich komunikatów niemieckich, donoszących o nowych sukcesach łodzi podwodnych. Podkreśla się tu podane przez niemiecką stronę urzędową straty Anglii na morzu za miesiąc październik, wynoszące 431.300 br. t. z czego na łodzi podwodne przypada 225.200 br. t. — Do zestawienia tego po doliczeniu bilansu ostatnich działań na morzu, dodają następujące nowe cyfry: 11 okrętów handlowych o łącznym tonażu 50.000 br. t. zatopionych oraz 3 okręty o pojemności 10.000 br. t. storpedowanych, 1 kontrtorpedowiec zatopiony oraz 1 kontrtorpedowiec storpedowany. — Według tutejszej opinii, szczególnie ostatnia strata kontrtorpedowców, stanowi dotkliwy cios dla Anglii. Podnosi się tu, że Anglia na początku obecnej wojny, nie miała nawet połowy tej ilości kontrtorpedowców, co w czasie wojny światowej. W ciągu obecnej wojny, Anglia była nawet zmuszona odstąpić cenne bazy operacyjne, aby za tę cenę otrzymać przynajmniej 50 przestarzałych amerykańskich kontrtorpedowców.

Generał Wavell w Singapore

Generał Wavell, były naczelny dowódca brytyjskich sił zbrojnych na środkowym wschodzie, w otoczeniu oficerów swojego sztabu, przybył do Singapore, celem odbycia konferencji z naczelnym dowódcą sił angielskich na Dalekim Wschodzie.

Stalin prosi o zboże

Stalin zwrócił się do swych sprzymierzeńców z usilną prośbą o dostarczenie zboża dla armii bolszewickiej i ludności cywilnej. Wiadomość tę, która znalazła potwierdzenie w Londynie, przeciwstawia tu rozpowszechnionym ostatnio przez bolszewików twierdzeniom, wynoszącym pod niebiosa „niezmierzone bogactwa, znajdujące się na obszarach niezajętych jeszcze przez wojska niemieckie”. Według tutejszych komentarzy, prośby Stalina o pomoc dowodzą, iż straty Sowietów po zdobyciu przez Niemców Ukrainy, są niezwykle dotkliwe.

Plebiscyt w Rumunii

W niedzielę 9 listopada naród rumuński zostanie wezwany do oddania głosów w plebiscycie w sprawie zatwierdzenia lub odrzucenia objęcia stanowiska szefa państwa, przez marszałka Antonescu z dniem 6-go września 1940 roku. — W tych okolicznościach, w których ze względów technicznych, głosowanie nie będzie się mogło odbyć w dniu 9 listopada, zostanie przeprowadzone w dniach następujących, aż do 12-go listopada włącznie. Żydzi są wyłączeni od udziału w plebiscycie. Plebiscyt obejmuje również obszary Bessarabii i północnej Bukowiny, uwolnione od bolszewizmu. Komisje wyborcze składają się z najwyższych urzędników sprawiedliwości danego okręgu, rektorów uniwersytetów i szkół oraz oficerów i weteranów wojennych. Wyniki głosowania poda do publicznej wiadomości, specjalna komisja utworzona przy ministerstwie sprawiedliwości. Wszelka agitacja za lub przeciw plebiscytowi jest zabroniona.

Prasa japońska podkreśla wzrost napięcia na Oceanie Spokojnym

Cała prasa podkreśla wzrost napięcia na Oceanie Spokojnym jako następstwo wrogich pociągnięć Stanów Zjednoczonych, skierowanych przeciw Japonii. Posiew antyjapońskiej polityki Stanów Zjednoczonych obecnie schodzi. Mimo to program japoński, zdążający do stworzenia strefy dobrobytu na Dalekim Wschodzie będzie w dalszym ciągu, mimo trudności, realizowany. Wrogi nastawienie Stanów Zjednoczonych ujawnia się również podczas bieżących rokowań między Japonią i Stanami Zjednoczonymi, które odracza się nieustannie. Równocześnie zaostrza się okrzykiem Japonii. Do dalszych dowodów wrogiego nastawienia wobec Japonii, należy również akcja pomocy dla Czongkingu oraz wysłanie tam „misji wojskowej i gospodarczej”.

Błogosławieństwo papieża dla obrońców Gondaru

Ciężko ranny na terenie walk w Gondarze kapelan połowy O. Leone Zanni, którego przewieziono do Włoch, został przyjęty na audiencji prywatnej przez papieża Piusa XII. Papież przesłał obrońcom Gondaru swoje błogosławieństwo, życząc im, aby Bóg pomagał im i dodał sił do spełniania swych obowiązków.

Pogróżki Hulla pod adresem Finlandii Ostra odprawa Finlandii

Jak wynika ze sprawozdania amerykańskiej agencji prasowej Associated Press, sekretarz stanu Hull złożył deklarację na temat stosunków w Stanach Zjednoczonych w odniesieniu do Finlandii. Szczytem deklaracji Hulla jest ostrzeżenie, w którym Finlandia miałaby natychmiast wstrzymać operacje wojskowe przeciw Związkowi Sowieckim jeśli życzy sobie utrzymać przyjazne stosunki ze Stanami Zjednoczonymi.

Dzienniki fińskie zajęły ostre stanowisko w odniesieniu do wspomnianej pogróżki, nazywając tę deklarację niebywałym przykładem wtrącania się do spraw Finlandii, niepraktykowanym w stosunkach międzynarodowych. „Ajan Suunta” pisze, że Finlandia zmuszona jest bronić swych praw do życia, podobnie jak to uczyniła w latach 1939-40 w wojnie z Związkiem Sowieckim. Wysunięte pod adresem Finlandii żądanie, by ta wycofała się z obszarów służących bolszewikom do ataku, jest niesłychane. W wypadku, gdyby Anglia, kierując się opinią swego sprzymierzeńca, wypowiedziała wojnę Finlandii, to niepowinna zapominać o tym, że w odniesieniu do Finlandii krok ten w niczym nie zmieni pewnego stanowiska Finlandii do jej wschodniego napastnika. Nowy atak przyczyni się jedynie do wzmocnienia węzłów wzajemnej przyjaźni i pomocy Niemiec na rzecz Finlandii, jakie zostały zadzierżgnięte po ataku bolszewickim.

„Helsingin Sanomat” podkreśla, że bolszewicy w dalszym ciągu znajdują się Hango, a ponadto okupują cztery wyspy w zatoce Fińskiej tudzież półwysp Rybacki. Nad tymi pełnymi powagi faktami Ameryka przeszła do porządku dziennego. Dziennik uważa za rzecz niemożliwą, aby zarządzenia Finlandii na granicy wschodniej mogły stać w sprzeczności z interesami Stanów Zjednoczonych.

„Uusi Suomi” stwierdza, że sytuacja Finlandii wobec kampanii zimowej wzbudziła w świecie powszechnie współczucie, natomiast obecnie, gdy Finlandia walczy w korzystniejszych okolicznościach, dzieje się wręcz odwrotnie. Nie mniej jednak Finlandia kroczyć będzie z czystym sumieniem po obranej drodze.

Wezwanie Hulla pod adresem Finlandii spotkało się z ostrą krytyką na łamach nowojorskiego „Daily Mirror”. Dziennik przypomina stanowisko Roosevelta w odniesieniu do Finlandii, kiedy ta została w roku 1939 zaatakowana przez Sowiety. Ten że sam Roosevelt domaga się obecnie od narodu amerykańskiego, aby ten zaparł się przyjaźni, jaką wówczas oświadczył Finlandii. „Chicago Daily Tribune” nazywa Roosevelta człowiekiem o dwu obliczach. „Roosevelt co miesiąc denuncjuje Roosevelta”. Dziennik prowadzi rozgrywkę na temat przedwyborczych przyrzeczeń amerykańskiego prezydenta i jest zdania, że chodzi tu o dwie osobistości noszące ten sam kapelus, który pozostaje do siebie w diametralnej sprzeczności. „New York Daily News” twierdzi, jakoby amerykański naród był bardzo dumny z powodu węzłów przyjaźni łączącej go z Finlandią. Żądanie Stanów Zjednoczonych wysunięte pod adresem Finlandii daje jednak do poznania w jak dalekim stopniu Roosevelt zmienił pojęcia myślowe ludności Stanów Zjednoczonych doprowadzając ją do nienawiści, zdrady i oszukaństwa.

Senator z ramienia stronnictwa demokratycznego Clark nazwał deklarację fińską jako niesłychanie „bezwstydna”. Republikański senator Nye dopatruje się w pogróżce Hulla odbicia oblicza dyplomacji Stanów Zjednoczonych i amerykańskiego sposobu myślenia.

W publicznej deklaracji b. prezydent Hoover oświadczył się przeciwko stanowisku rządu Stanów Zjednoczonych. W ostatnim słowie tej deklaracji Hoover postawił pytanie: „Czy Stany Zjednoczone postradały zrozumienie dla spraw ludzkich i moralnych?”

Zniesienie granicy celnej i dewizowej pomiędzy Galicją a pozostałym obszarem Gen. Gubernatorstwa

Kraków. Podczas, gdy nowy okręg Generalnego Gubernatorstwa — Galicja, pod względem gospodarczo — dewizowym początkowo stanowić musiał jednostkę samodzielną, to obecnie z dniem 19 października 1941 roku, można było znieść granicę dewizową, pomiędzy Galicją i pozostałym obszarem Generalnego Gubernatorstwa. Powodów początkowego usamodzielnienia Galicji pod względem dewizowo — gospodarczym, szukać należało przede wszystkim w tym, iż w Galicji w przeciwieństwie do waluty złotowej, ustawowym środkiem płatniczym, był rubel rosyjski oraz iż wprowadzenie złotego mogło nastąpić jedynie stopniowo. Dlatego też Galicję początkowo trzeba było traktować według szczególnych wytycznych, uwzględniających specjalne warunki na nowo odzyskanym obszarze. Zmiana dokonana została rozporządzeniem dewizowym, z dnia 25 sierpnia 1941 r., jak również zarządzeniem dewizowym nr 1, dla okręgu Galicji w dniach 28 sierpnia 1941 roku. Równocześnie wydano wówczas odnośne postanowienia w sprawie ruchu podróźniczego i granicznego, pomiędzy dotychczasowym obszarem Generalnego Gubernatorstwa oraz nowym okręgiem Galicją, w wyniku których okręg Galicja, uważany był w stosunku do pozostałego obszaru Generalnego Gubernatorstwa, pod względem dewizowym, nadal jako zagranica.

Kiedy obecnie waluta obiegowa w Galicji ruble, wymienione zostały na walutę złotową, która odtąd jest obowiązującym środkiem płatniczym, odpadł tym samym główny powód utrzymania granicy dewizowej. Odtąd również w okręgu Galicji w całej rozciągłości muszą być przestrzegane ograniczenia dewizowo — prawne, obowiązujące na terenie Generalnego Gubernatorstwa, gdzie zostały wydane ze względu na interes ogólnej gospodarki, a zwłaszcza gospodarki zagranicznej. Odnosi się to w szczególności do przywozu towarów z Rzeszy Niemieckiej oraz pozostałej zagranicy. Z drugiej jednak strony, na terenie Galicji stosować należy również ułatwienia dewizowo — prawne, istniejące pomiędzy Rzeszą Niemiecką, a Generalnym Gubernatorstwem. Krajowcy, mieszkający w okręgu Galicji, winni wszelkie znajdujące się w ich posiadaniu wartości dewizowe, które należały do nich w dniu 20 sierpnia 1941 roku, lub które nabyły w czasie od 20 sierpnia do 20 października 1941 roku, a na żądanie sprzedać do dnia 8 listopada 1941 roku właściwym miejscowym oddziałom Banku Emisyjnego w Polsce i to bezpośrednio lub też za pośrednictwem któregoś z Banków Dewizowych. Znajdujące się w obiegu na obszarze Galicji asygnaty Kredytowych Kas Rzeszy, nie podlegają na razie obowiązkowi zaofiarowania, natomiast objęte tym zarządzeniem, są wszelkie inne środki płatnicze, opiewające na marki niemieckie. Wierzytelności do osób, opiewające na marki niemieckie, osiadłych na terenie Rzeszy, nie wyłączając Protektoratu Czech i Moraw, jak również papiery wartościowe, wystawione na tym obszarze, nie podlegają obowiązkowi zaofiarowania również w Galicji, a to w myśl prawa dewizowego, obowiązującego na obszarze Generalnego Gubernatorstwa. Odnośnie do wolnych kont zagranicznych, starych kont zablokowanych, kredytowych kont zablokowanych, jako też starych kont walutowych, właściwym dniem decydującym o ich istnieniu lub powstaniu jest w Galicji — odpowiednio do postanowień dewizowo — prawnych Generalnego Gubernatorstwa — dzień 20-ty sierpnia 1941 roku. W okręgu Galicji nie wprowadzono zarządzeń nr 4 i 7. Kierownika Wydziału Dewiz w Głównym Wydziale Gospodarki Rządu Generalnego Gubernatorstwa z dnia 20-go listopada 1939 roku, względnie 1 marca 1940 roku, w sprawie ogólnych zarządzeń, celem zabezpieczenia majątku żydowskiego. Zarządzenie dewizowe nr 1 dla okręgu Galicji, wydane w dniu 28 sierpnia 1941 roku w sprawie ogólnych zarządzeń, celem zabezpieczenia majątku żydowskiego, obowiązuje jednakowoż nadal. Według tego zarządzenia dewizowego, wolno żydom nabywać złoto i inne metale szlachetne w stanie nieprzerobionym i przerobionym, jako też złom tych metali oraz kamienie szlachetne i perły, tylko za zezwoleniem Oddziału Lwowskiego Urzędu Dewizowego w Krakowie. Odpłatne lub nieodpłatne odstępowanie żydom złota i innych metali szlachetnych, kamieni szlachetnych i pereł, dozwolone jest również tylko za odnośnym zezwoleniem dewizowo — prawnym.

Zarządzenie dewizowe, wydane i szczególnie dla okręgu Galicji, uchylone zostały z dniem 20 października 1941 roku. Podobnie utraciły moc obowiązującą przepisy o ruchu podróźniczym, pomiędzy okręgiem Galicją i pozostałym obszarem Gen. Gubernatorstwa.

Zniesienie granicy dewizowej, pomiędzy obydwojoma obszarami oraz jednolita administracja pod względem dewizowo — gospodarczym wszystkich obszarów, wchodzących w skład Generalnego Gubernatorstwa, wpłynęła niewątpliwie dodatnio na gospodarczą odbudowę Galicji, w ramach ogólnej gospodarki Generalnego Gubernatorstwa, a tym samym przyczyniła się również do wydatnego polepszenia warunków bytu ludności tego samego obszaru, uwolnionej spod knuta bolszewickiego.

Wiadomości rolnicze

Prace przed zimą

W listopadzie trwają jeszcze prace nad wykopywaniem buraków cukrowych. W celu dobrego przeprowadzania zbioru, doradza się, aby wszystkie gospodarstwa o słabej lub nielicznej robociznie dokonywały sprzętu buraków według metody Fomritz. Jest rzeczą pewną, że metoda ta znacznie ułatwia pracę, a ponadto zwiększa dwukrotnie wydajność robocizny. Obcinanie liści przeprowadza się przy pomocy ręcznego ogławiacza w pozycji stojącej. Dzięki ogławianiu liści, zbiór jest czysty, zaco krowy odwdzięczają się zwiększoną wydajnością mleczną. Co do uprawy jesiennej, to w naszym klimacie nie przeprowadzimy już żadnych zasiewów ozimin. Zbyt późne siewy nie są korzystne, a za tym lepiej grunt przewidziany pod zboże zasiewać w przyszłym roku jaryną. Natomiast należy wszelkie siły poświęcić do wykonania orki zimowych. Orkę pozostawia się zawsze w ostrej skibie, bowiem w ten sposób mróz może ją dobrze chwycić. Należy w tym wypadku zwrócić specjalną uwagę na spółchniałe podglebia. Znaczny procent naszych gleb wymaga pogłębienia. Głębsze spółchnienie może w ciągu kilku lat przynieść zwyżkę plonów o koło 25 procent.

Przed samą zimą sprawdzić należy wszelkie urządzenia drenerskie i melioracyjne.

Napełniamy zbiorniki kiszonkowe ziemniakami parowanymi przy zastosowaniu wspólnych zespołów do parowania ziemniaków. Zabezpieczamy się w ten sposób przed znacznymi stratami ziemniaków, które mogą powstać skutkiem gnicia i ubytków naturalnych. Z względu na małą ilość zespołów do parowania, mały parnik do ziemniaków staje się niezbędnym w każdym gospodarstwie.

Winniśmy również zatroszczyć się o maszyny, które należy starannie oczyścić przez co zabezpieczymy je od rdzy. Do maszyn, wymagających reperacji, już obecnie zamawiać trzeba części zapasowe.

Zakiszajmy w zbiornikach pomocniczych

Skutkiem ograniczeń, spowodowanych wojną nie każdy gospodarz może sobie pozwolić na zbudowanie trwałego zbiornika do kiszzonek. Z drugiej zaś strony, o ile staje się możliwym uzyskanie dwóch planów w okresie jednego roku, to fakt ten stawia wielkie wymagania zakiszeniu pasz. Musimy więc uznać że właśnie techniczny postęp w dziedzinie konserwacji pasz, zapewniła uprawie poplonów ścierniskowych, jedyną możliwość najlepszego ich zużycowania. Uprawa poplonów ścierniskowych, prawidłowo prowadzona, przynosi nam paszę białkową, którą możemy zaraz skarmiać, aż do późnej jesieni, a na okresy biedy dostarcza równocześnie, chętnie spożywanej przez nasze zwierzęta — kiszonki. Tam, gdzie brak jest obecnie odpowiednich zbiorników do zakiszenia tych płodów ścierniskowych, trzeba rozważyć, w jaki sposób można sobie dopomóc, stosując odpowiedni silos pomocniczy.

Zasadniczo należy wspomnieć, że silos pomocniczy jest tylko niepełnowartościową namiastką, i jeżeli poświęcamy mu obecnie kilka słów, to tylko ze względu na wyczerpanie wszelkich możliwości w obecnych czasach, celem zwiększenia i wzmocnienia znaczenia pasz dla posiadanego bydła.

Zazwyczaj silos pomocniczy stanowi prymitywny dół ziemny. Wybierając dół, należy pamiętać o odpowiednich jego wymiarach, dostosowanych bezwzględnie do ilości materiału. Napełnianie, oraz utłaczanie zawartej w nim masy odbywa się zasadniczo tak, jak w zwykłym zbiorniku kiszonkowym, natomiast przykrycie ziemne winno być jak najszczelniejsze, aby powietrze w żadnym wypadku nie miało dostępu do wnętrza. Pomimo tego jednak, w silosie pomocniczym, nawet dobrze wyłożonym wewnątrz papierem solosowym, zawsze występują tzw. straty brzegowe, które nie występują w silosie prawidłowym. Również należy pamiętać, że dołów kiszonkowym nie można zakładać zbyt dużych, bowiem praktyka wskazuje, że chodzi tutaj tylko o pomocniczy sposób umożliwienia poszczególnemu gospodarstwu, dodatkowego zakiszenia paszy zielonej.

Silos pomocniczy, wymaga bardzo czystej roboty. Żaden produkt względnie pasza zabrudzona, lub nadgniła, nie może być umieszczona w silosie bezpośrednio po ścięciu (należy to szczególnie przestrzegać przy dodatkowym zakiszeniu liści buraczanych). Paszę trzeba mocno utłoczyć, albowiem w ten sposób usunie się stamtąd powietrze, a tym samym uniknie się gnicia przygotowanej masy pastewnej.

Paszę grubą należy uprzednio rozdrobnić. Również przygotowując kiszonki w dołach pomocniczych, nie możemy zapomnieć o dodatku środków zabezpieczających, jak np. Amasilu. Dzięki takim dodatkom, można doskonale sporządzać kiszonki bez względu na pogodę, przy czym nawet pasza zamoczona deszczem zafermentuje bardzo dobrze. Zapobiegamy przez to szkodliwemu zagraniu się paszy, zapewniamy utrzymaniu się w niej porządanych składników pokarmowych, przyspieszając osiadanie się paszy i wykorzystujemy w pełni silos. Ważnym jest okrycie i uszczelnienie, do czego najlepiej nadaje się dodatkowo położona warstwa wilgotnej gliny o grubości 30 — 50 cm.

Troska o poprawę rasy bydła rogatego

Na obszarze okręgu radomskiego powstało w ciągu ostatnich tygodni wiele punktów stacyjnych buhaji zarodowych, mających na celu poprawę rasy bydła rogatego.

I tak w samym tylko powiecie kieleckim zorganizowano ponad 30 takich punktów, do których sprowadzono 30 buhaji z Rzeszy. Ponadto władze rolnicze sprowadziły z Rzeszy 63 buhaje i 10 rasowych krów, które rozdzielono na powiaty. W ciągu ubiegłego miesiąca przeprowadzono równocześnie licencje buhaji i knurów, bodowanych na terenie poszczególnych powiatów. Zgodnie z zarządzeniem władz pokrywanie sztuk nielicencjonowanych będzie surowo karane.

Godziny zaciemniania na obszarze Generaln. Gubernatorstwa

Od dnia 3 listop. br. obowiązani są wszyscy mieszkańcy na terenie Generalnego Gubernatorstwa do zaciemniania okien, przy czym początek zaciemniania przypada na godzinę 17.10, zaś koniec na godzinę 7.35 rano. Przypominamy, że nieprzestrzeganie powyżej podanych godzin, pociąga za sobą surowe kary.

Podania w języku niemieckim, tłumaczenie dokumentów rosyjskich na język niemiecki, przepisywanie na maszynie. Adres w „Nowym Czasie“.

„Nowy Czas“ — Jędrzejów

Drukarnia — Introligatornia

KSIĘGARNIA

Rynek 1 (narożnik Pińczowskiej)

MATERIAŁY PIŚMIENNE — PRZYBORY I KSIĄŻKI
SEKOLNE — KSIĘGI HANDLOWE — ALBUMY ITP.

Odparcie sowieckiej próby przełamania się w górach Jaita

Wojska niemieckie odniosły w dniu 5 listopada w czasie pościgu pobitych bolszewików na Krymie dalsze sukcesy. Oddziały sowieckie, które usiłowały przedostać się ze wzgórz Jaita w kierunku na zachód, zostały powstrzymane przez pewną niemiecką dywizję piechoty. Raz poraz bolszewicy usiłowali gwałtownymi przeciwnatarciami urzeczywistnić swój zamiar, lecz zawsze zostali przez niemiecką dywizję odparci wśród bardzo krwawych dla nich strat. Jeden z pułków piechoty wspomnianej dywizji przeciwnatarciem odrzucił bolszewików na północny zachód. Zmotoryzowane jednostki niemieckie podjęły natychmiast pościg za uciekającym nieprzyjacielem. Pewna straż przednia wspomnianej dywizji niemieckiej dotarła aż do sowieckich pozycji polowych, które zdobyła po kilkogodzinnej walce, mimo, iż bolszewicy bronili pozycji tej, nie szczędząc ofiar w ludziach i materiale.

Anglia dziękuje swemu byłemu sprzymierzeńcowi

Od chwili zawieszenia broni francuska marynarka handlowa postradała 118 okrętów łącznej pojemności 800.000 ton.

Według informacji z kół francuskiej marynarki, francuska flota handlowa utraciła od chwili zawieszenia broni wskutek nieprzyjacielskiej akcji brytyjskiej marynarki wojennej 800 tysięcy ton tonażu handlowego, a mianowicie 37 statków uległo storpedowaniu przez brytyjskie okręty wojenne, względnie zmuszone zostały do samozatopienia się. Z dalszych 105 statków handlowych francuskich ogólnej pojemności 420.000 ton uległo konfiskacie na terenie brytyjskich portów, względnie francuskich portach okupowanych. W końcu brytyjska marynarka wojenna zajęła ponadto 46 francuskich statków handlowych.

W związku z zajmowaniem francuskiego transportu konwojowanego w dniu 2 listopada na wodach oceanu Indyjskiego dowiadujemy się, że pasażerowie w liczbie 948, znajdujący się na pokładzie francuskiego statku handlowego przypuszczalnie zostali zatrzymani przez Anglików w brytyjskich obozach koncentracyjnych.

Obcowanie z jeńcami wojennymi

Na podstawie zarządzenia Generalnego Gubernatora, wydanego w dniu 23 października 1941 r. wszystkim osobom w Generalnym Gubernatorstwie zakazane jest obcowanie z jeńcami wojennymi. Tylko w wypadkach, gdzie tego wymaga konieczność w związku z wykonywaniem służby lub obowiązków zawodowych, względnie w związku z stosunkiem zatrudnienia, obcowanie z jeńcami wojennymi jest z konieczności dozwolone; w tym wypadku jednak obcowanie musi się ograniczać do rozmiarów bezwzględnie nieodzownych.

Ktokolwiek dowie się o ucieczce jeńca wojennego, ma obowiązek natychmiast zawiadomić o tym najbliższą placówkę służbową niemieckiej siły zbrojnej lub policji.

Kto jeńcowi wojennemu udziela pomocy przy ucieczce lub w jakikolwiek sposób ułatwia jego ucieczkę, w szczególności przez udzielanie schronienia, przez zaopiarowanie odzieży lub środków żywności, wreszcie przez udzielenie informacji, będzie ukazany więzieniem, a w wypadkach poważniejszych przewinień, ciężkim więzieniem.

Gminy, w których stwierdzi się wykroczenia przeciw temu zarządzeniu, mogą być ukarane przez Gubernatora Okręgu karą grzywny w nieograniczonej wysokości nałożoną na wszystkich, lub poszczególnych mieszkańców danej gminy.

Okładki na dowody osobiste

Księgarnia „Nowy Czas“

Serce Bolszewizmu

„Moskwa musi się uchronić przed zdobyciem przez Niemców. Moskwa musi się bronić do ostatniego żołnierza, do ostatniego mieszkańca. Jeśli Moskwa się uratuje, to wróg będzie pobity“ — tak pisała w ostatni poniedziałek moskiewska „Prawda“, a wezwanie to zostało powtórzone przez moskiewskie radio. Ponieważ jednak Stalin i Mołotow przenieśli się już do Samary, czyli Kujbyszewa, położonego o 890 km na wschód od Moskwy, to wezwanie bronić Moskwy do ostatniego mieszkańca tego ponad 3-milionowego miasta, żywo przypomina wezwanie pewnych dygnitarzy, rzucone z ucieczki do nieszczęśliwych mieszkańców nieszczęśliwej Warszawy. W każdym razie nie ulega wątpliwości, że oczy wszystkich bolszewików i oczy całego świata zwrócone są obecnie na pola bitewne wokół Moskwy. Dla milionowych rzesz czytelników pism codziennych Moskwa jest niejako symbolem nienaruszalności potęgi rosyjskiej i symbolem komunizmu, który tam miał swój światowy ośrodek.

Oczywiście, że specjalnie dla bolszewików zajęcie Moskwy przez wojska niemieckie — i to zajęcie nie bezkrwawe, jak w wypadku pochodu napoleońskiego, lecz po zwycięskich zaciętych walkach — zdobycie Moskwy przez Niemców byłoby okropnym ciosem dla prestiżu bolszewizmu i jego wodzów. Poza względami jednak moralnymi i prestiżowymi, posiadanie wzgl. utrata Moskwy posiada jeszcze szczególne znaczenie gospodarcze i wojskowe. I dlatego, chociaż armia niemiecka nigdy nie kładzie nacisku na zdobywanie miast, ofiarując względy prestiżowe na ołtarzu celowości strategicznej, to jednak w tym wypadku zrozumiałem jest rzucenie do walki wokół Moskwy coraz nowych sił i usiłowanie zdobycia Moskwy.

Moskwa bowiem jest w wiele większej mierze, aniżeli każda inna stolica każdego innego państwa istotnym sercem państwa: jest to najpotężniejszy ośrodek przemysłu całego państwa sowieckiego i jedyny w swoim rodzaju punkt ośrodkowy sowieckiej komunikacji kolejowej. Dość powiedzieć, że wszystkie dosłownie ważniejsze linie kolejowe z całej Rosji zbiegają się w Moskwie. 12 promieni kolei żelaznej rozbiega się z Moskwy na wszystkie strony. Przez Syberię prowadzi jedyna dwumotorowa kolej żelazna, lecz i dla niej punktem wyjściowym jest Moskwa. Jeśli więc od czasów starożytnych istnieje znane wyrażenie, że „wszystkie drogi prowadzą do Rzymu“, to dosłownie można powiedzieć, że na europejskim wschodzie wszystkie drogi prowadzą do Moskwy. Lecz nie tylko jako węzłowy punkt kolejowa ważna jest Moskwa. Moskwa jest również ośrodkiem największych w Rosji kopalń torfu, olbrzymich kopalń węgla brunatnego i żelaza.

Te źródła surowców, położone w bezpośredniej okolicy Moskwy, sprzyjały rozbudowie olbrzymiego przemysłu na terenie samego miasta. Sami zaś władcy rosyjscy dokładali starań, aby ze względów propagandowych i prestiżowo-politycznych uczynić Moskwę ośrodkiem wszechrosyjskiej produkcji przemysłowej. W ten sposób na terenie Moskwy powstały takie gigantyczne przedsiębiorstwa przemysłowe, jak największa w Rosji przetwórcza fabryka stali „Elektrostal“, największa w Rosji fabryka żyzysk kulkowych „Kaganowicz“ i największa w Rosji fabryka wyrobów gumowych „Krasny bogatyr“.

W roku 1935 było w Moskwie 4.000 fabryk i warsztatów ciężkiego przemysłu z jednym milionem stutysięcy robotników. Moskwa stała pod względem ilości fabryk i robotników fabrycznych przed Leningradem, który w tym samym czasie posiadał 2.900 fabryk i przed basenem donieckim, który miał 1.600 fabryk. Oczywiście, że przygotowując się do wojny, olbrzymia większość fabryk moskiewskich była przerobiona i dostosowana do bezpośrednich potrzeb wojennych. W ten sposób w Moskwie wyrabiano lokomotywy, tanki, traktory, wozy pancerne, motory, motocykle, wozy ciężarowe itd. itd. łącznie z amunicją i materiałami wybuchowymi.

Przemysł metalurgiczny zajmował w Moskwie pierwsze miejsce, następnie zaś miejsca należały do przemysłu tekstylnego, skórzanego i chemicznego, poczym następował przemysł wódczany, przetworów żywnościowych, szklany, papleryczny, budowlany, kosmetyczny itd. Z przemysłu elektrotechnicznego należy wymienić olbrzymie fabryki „Dynamo“ oraz „Elektrozawod“. Po przebicciu kanału między rzekami Moskwą a Wołgą, miasto Moskwa uwolniło się od zależności od basenu donieckiego i posiadało własne olbrzymie elektrownie.

W ten sposób Moskwa jest w dosłownym znaczeniu zbiornikiem i szafarzem energii całej Rosji Sowieckiej. Tracąc Moskwę, Rosja Sowiecka utraci taki ośrodek swego przemysłu, bez jakiego cała reszta państwa będzie niejako sparaliżowana. Tem bardziej, że odpadł już basen doniecki i basen dniewrowski i ośrodek kijowski, i odcięty został ośrodek leningradzki, a w bezpośrednim zasięgu walk znalazł się ośrodek tulski.

Wiadomości z Jędrzejowa i okolicy

JĘDRZEJÓW

8 XI 1941

Stodoła ze zbiorami pastwą ognia. Z nieustalonej na razie przyczyny, wieczorem w dniu 1-go bieżącego miesiąca, wybuchł pożar w zagrodzie Wiktora Gwiazda w Matyczowie, który zniszczył doszczętnie stodołę wraz ze zbiorami i niektórymi narzędziami rolniczymi. Straty wynoszą około 10.000 złotych.

Suszarnia z tytoniem poszła z dymem. Wskutek zapalenia się surowca tytoniowego od rozpalonej suszarni, wybuchł pożar w suszarni surowca tytoniowego Stanisława Walencika w Oniewięcinie, gminy Sędziszów, niszcząc suszarnię i wierzch przyległego domu mieszkalnego. Straty w surowcu tytoniowym poszkodowany oblicza na 5 tysięcy złotych.

Pożar z powodu złej konstrukcji komina. We wsi Leńnica, gminy Małogoszcz, spłonął dom i część sprzętów domowych Antoniego Parzeńskiego, ogólnej wartości około 5 tysięcy złotych. Pożar powstał wskutek złej konstrukcji komina.

WŁOSZCZOWA

Złodziej przy pracy. Po urwaniu dwóch kłódek i skobla, nieznanymi sprawcy włamali się w nocy do sklepu spożywczego Wacława Stępkowskiego w Włoszczowie (Rynek 12), gdzie skradli około 40 kilogramów karmelków i cukierków, pastę, kilkanaście torebek z bułkami, cztery litry rumu, 39 litrów wódki, serdak futrzany i 30 złotych gotówki. Ci sami sprawcy włamali się następnie do zakładu krawieckiego Kazimierza Grabowskiego w Włoszczowie, gdzie skradli jesionkę i rower męski, który jednak po drodze porzucili. Ponadto złodzieje ukręcili kłódkę u drzwi wejściowych sklepu aptecznego Bitofta, lecz widocznie spłoszeni, do sklepu się nie dostali.

Za oczernianie komendanta posterunku. Sąd grodzki w Włoszczowie skazał mieszkankę tej miejscowości, Florentynę Kubiś, na karę trzech miesięcy aresztu i 50 złotych grzywny z zamianą w razie nieściągalności na dalsze 10 dni aresztu, za pomawianie komendanta posterunku Polskiej Policji w Włoszczowie o czyn uwłaczający jego osobistej godności.

KIELCE

„Artysta“ w trzy karty powędrował do więzienia. Sąd grodzki w Stopnicy skazał 40-letniego Kazimierza Mazurę ze Stopnicy za grę w trzy karty i oszustwa na szkodę gospodarza Edwarda Schabowskiego i innych na jarmarku w Stopnicy oraz za kradzież 20 złotych z kieszeni Marcinowi Pałydze również na jarmarku w Stopnicy, łącznie na rok więzienia. Pomocnik Mazury — Józef Stępień ze Stopnicy, spełniający rolę „podgrywacza“, został skazany na dwa miesiące aresztu. Mały wymiar kary temu ostatniemu sąd wymierzył, biorąc pod uwagę jego analfabetyzm i niski poziom umysłowy.

Kradzieże. Nieznany sprawca skradł 10 par cholewek, pozostawionych chwilowo w sklepie Kolarza (Bodzentyńska 10) w Kielcach przez Jana Purę. Cholewki były własnością firmy Bata w Kielcach. Nieznany „pajęczarz“ skradł ze strychu na szkodę Stanisława Bernat, przy ulicy Piotrkowskiej 75 w Kielcach, bieliznę.

JEST do sprzedania dwa roje pszczoł wraz z ulami. Wiadomość Kolasiański, Borszowice — Imielno. 376

POTRZEBNA dziewczyna do robót domowych wraz z gotowaniem. Zgłoszenie w „Nowym Czasie“.

Unieważniam dowód osobisty, wydany przez Zarząd Gminy Złotańki, na nazwisko Horzela Władysław. 379

Unieważniam dowód osobisty, wydany przez Magistrat miasta Jędrzejowa, na nazwisko Mikołajczyk Marian, zamieszkały w Jędrzejowie, 11 Listopada 1941. 380